د ارمیا مرثیه

د کتاب پېژندنه

د مرثيه کتاب د پنځو غمجنو شعرونو يوه مجموعه ده چې د بابليانو له خوا د اورشليم د کلابندۍ او وېجاړولو او د هغه د اوسېدونکو د جلاوطنۍ تصوير بيانوي. که څه هم دا کارونه د بابليانو له خوا ترسره کېدل، خو خدای له هغوی څخه د يوې وسيلې په توګه کار اخيسته، ترڅو د خپل لوظ د ماتولو په خاطر

خپل خلک تر قضاوت لاندې
ونيسي او سزا ورکړي. ويجاړتيا په
هرچا اغيزه کوي، که شتمن وي يا
غريب، مشر وي يا معمولي کس.

دا شعرونه لومړی د خدای د
خلکو غم د کونډې ښځې د غم په
شان بيانوي (لومړی فصل). په دريم
فصل کې د يو غمځپلي سړي له خوا
د هغوی استازيتوب کيږي او په
وروستي فصل کې خلک د خدای د
رحمت دپاره دعا کوي. دوهم فصل
د خلکو د ګناه له امله د اورشليم

سقوط بیانوي او څلورم فصل د بابلیانو د کلابندۍ ناوړه اغیزې بیانوي.

که څه هم د ګناه په هکله خدای سم قضاوت کوي، خو هغه د رحم ښودلو دپاره هم وفادار دی. د کتاب په دریم فصل ۲۲ – ۲۴ ایتونو کې لیکوال د خدای د رحمت په بنسټ د راتلونکي دپاره هیله څرګندوي. د مثال په توګه: هر سهار د هغه رحم وي تازه، وفاداري ده ډېره زیاته د هغه (۳:۲۳).

د موضوعګانو لست

د اورشلیم غمونه: لومړی فصل

د اورشلیم سزا: ۲ فصل

سزا او هیله: ۳ فصل

د اورشلیم په کنډوالو کې: ۴ فصل

د رحم دپاره دعا: ۵ فصل

د اورشلیم غمونه

١ ښکلی یو وخت ړک ؤ
اورشلیم له خلکو

ښکلی اوس دی خالي
شوی هغه له خلکو

یو وخت نړی کې یې درلود
عزت

اوس هغه دی لکه د
کونډې په شان

هغه یو وخت ؤ د ملکې په
شان

اوس شو هغه لکه د
وينځې په شان

۲ ټوله شپه ژاړي هغه

اوښکې يې بهيږي په
مخ

د پخوانيو ټولو
عاشقانو نه يې

يو يې هم نه دی پاتې
چې ورکړي تسلي

ملګرو يې وکړلو خيانت
ورسره

او اوس يې ټول دي
دښمنان

۳ د يهودا خلک دي د بې‌وسه
غلامانو په شان

چې ويستل شوي د
خپل وطن څخه په
زوره

هغوی اوسيږي نورو قومونو

منځ کې

او نه لري ځای د ارام
دپاره

راایسار شوي د دښمنانو له
خوا

نه لري هغوی د تېښتې
لاره

۴ خالي شوې د ماتم په خاطر
هغه لارې چې صهيون خواته
ځي

او په سپېڅلو ورځو
کې هېڅوک نه
ورځي هلته
عبادت دپاره

کومو پېغلو چې سندرې به
يې ويلې هلته دي اوس
غمجنې هغوی

او کاهنان يوازې
کاندي زګېروي

خالي ولاړې دروازې دي د
ښار

او اخته دی په عذاب
باندې صهیون

٥ کامیاب شوي دښمنان د هغې

هغه یې راوستله د
خپل واک لاندې

ځکه خښتن ورکړې ده سزا
هغې ته

د ټولو سرکښیو په
خاطر

نیول شوي اولادونه د هغې

او یووړل شوي
اسیرانو په توګه

۶ شان او شوکت د ګران
اورشلیم دی تللی

نشته دی نور هغه شان
او شوکت د هغه

د هغه مشران دي د هوسی په
شان

هغوی نه مومي
ځړځای د خپل
ځان دپاره

هغوی ورکړی خپل قوت له
لاسه

او تبنتبدلی نه شي د
ښکاريانو څخه

۷ اورشليم چې اوس پروت دی
ويجاړ

او دي خلک يې

سرګردانه

رايادوي خپل پخوانی
شان او شوکت

کله چې ورغلل هغوی د
خپل دښمن لاس ته

هېڅوک نه ؤ چې
وکړي کومک
ورسره

چا چې ورکړې وه اورشليم
ته ماتې

کوي خندا يې بربادۍ
پورې

٨ اورشليم ده کړې لويه ګناه

نو ناپاکه شوې هغه

کومو خلکو چې يې کاوه يو
وخت عزت د هغې

اوس هغې ته ګوري په
سپکه سترګه

څکه ليدلی يې دی د

هغې لوڅوالی

هغه کوي زګېروی

او پټوي خپل مخ له

شرمه

٩ په ښکاره لیدل کېدله ناپاکي

د هغې

خو فکر نه کاوه هغې

د خپل پای په

هکله

ډېر وېرووونکی دی زوال د
هغې

هېڅوک نشته چې
ورکړي تسلي هغې
ته

اورشليم وايي ما سره مرسته
وکړه ای څښتنه

ګوره چې زه څومره
کړېږمه ماتې
راکړې دښمنانو
راته

١٠ دي لوټ کړي دښمنانو

د اورشليم خزانې

منع کړي وو ښبنتن پردي
خلک

چې ورننوځي د هغه
کور ته

خو وليدل د اورشليم خلکو

چې هغوی ورننوتل د
ښبنتن کور ته

١١ کوي زکېروي د اورشليم خلک

د يوې مړی ډوډی دپاره

اخلي دوی خواړه د خپل قيمتي شيانو په بدل کې

ترڅو ژوندي پاتې شي

ښار وهي چيغې چې ای خښتنه

ما ته وګوره چې
ښومره سپک
شومه زه

۱۲ اى تاسو ټولو لارویو

ایا ارزښت نه ورکوئ
زما حال ته

ووینئ او وګورئ

نه دى راغلى په هېچا کله هم
داسې درد او غم

کوم چې راغلی په ما

داسې یو درد چې راوستلی
دی ښبنتن په ما

د خپل قهر په وخت
کې

١٣ راولېږلو اور له اسمانه هغه

داسې اور چې زما د
بدن په هډوکو کې
شو بل

کېښودلو دام زما پښو ته هغه

او ويې نيوله زما د
تللو مخه

خدای پرېښودمه زه

او يمه تل اخته په درد
باندې

۱۴ وتړل شول په جغ کې
ګناهونه زما

وکړ ښبتن دا کار

هغه يې وتاړه زما په غاړه
باندې

او زه يې کړم کمزورې

ورکړم ښبنتن زه خپل دښمن
ته په لاس

او زه وم بېوسه د
هغوی په وړاندې

١٥ ښبنتن پرېښودل زما ټول
زړور عسکر

هغه راولېږه لښکر چې
کړي نابود زما
ځوانان

هغه زما ګران د یهودا خلک
کړل ترپښو لاندې

لکه انګور چې کري
ترپښو لاندې
ځوک په خم کې

۱۶ نو ځکه ژاړمه زه

او اوښکې توییږي مې

له سترګو څخه

نشته هېڅوک چې راکړي
تسلي

داسې څوک نشته چې
راکړي همت

برى موندلى دښمنانو په مونږ

او د ماشومانو مې
نشته راتلونکى

۱۷ کومک دپاره اوږده کړي

خپل لاسونه صهیون

خو هېڅوک نشته چې
ورکړي تسلي هغه
ته

څښتن راغوښتي دښمنان د
اسراییلو

له هرې خوا څخه په
ضد د هغه

هغوی کوي اورشلیم سره
داسې چلند

لکه چې کوم ناپاکه
شی وي هغه

۱۸ څښتن چې راکوي ما ته
کومه سزا

نو دی په حقه هغه
ځکه چې کړې ده

سرکښي ما د هغه په
وړاندې

خو ما ته غوږ ونیسئ ای د
نړی خلکو

وګورئ څومره سخت
کړېږمه زه

پېغلې او ځوانان یې دي
نیولي زما

او هغوی یې دي وړي
په اسارت کې نور
ملکونو ته

۱۹ ما کومک وغوښتلو خپلو
عاشقانو څخه

خو هغوی وکړه دوکه

ما سره

په ښار کې مړه پراته وو

کاهنان او مشران

هغوی خواړه لټول

د دې دپاره چې
ژوندي پاتې شي

٢٠ ای څښتنه وګوره زما تکلیف
ته

زما روح دی په عذاب

کې

له غمه مات شوی دی زړه
زما

د ډېرې سرکښۍ په
سبب

د اورشليم کوڅو کې وژني
دښمنان خلک

او ژوندي نه پاتې
کيږي په کورونو
کې هم

۲۱ غوږ ونیسه زګېروي ته مې

خو نشته هېڅوک چې
تسلي راکړي

کوم مصیبت چې راوستلی تا
په ما باندې

په دې خوشحاله ټول
دښمنان دي زما

راوله هغه ورځ چې وعده
کړې ده تا

لکه څنګه چې کړې مو
همداسې وکړوه
دښمنان زما

٢٢ ورکړه سزا دوی ته

په خاطر د خپلو بدو
عملونو

لکه چې څنګه دې راکړله سزا
زما د ګناهونو په خاطر

داسې سزا ورکړه هم
هغوی ته

زيات دي زګېروي زما

ناارامه شوی مې دی زړه

د اورشليم سزا او ورانېدل

١ څنګه څښتن پټ کړی دی له
قهره

ګران اورشليم د تورو
وريځو لاندې

او غورځولی يې دی له
اسمان نه په ځمکه باندې

شان او شوکت د هغه

په کومه ورځ چې ؤ په قهر
هغه

نو پرېښوده هغه خپل
کور چې شي تباه

٢ ښتن تباه کړ په اسراییلو
کې

هر يو کلی په
بې‌رحمی سره

هغه کړلې ورانې کلاګانې

چې يې ساتلو يهودا له
دښمنانو څخه

هغه کړل بې‌عزته

پاچاهي او حاکمان د
هغه

٣ له غضبه يې کړ ټوټې ټوټې

ټول قدرت د اسراييلو

کله چې وکړه حمله دښمن په

اسراییلو باندې

هغه ونه کړلو کومک

په اسراییلو باندې شو په
غضب هغه

د داسې اور په شان

چې یې برباد کړل هر
څه

۴ لکه دښمن په شان یې مونږ

کړلو په نښه خپلو

غشو باندې

هغه مړه کړل هغه خلک

چې وو ګران په مونږه

ښبنتن وښوده خپل قهر په
اورشليم باندې

چې بلېده لکه د اور په
شان

5 ښبنتن تباه کړ اسراييل

لکه د يو دښمن په

شان

د هغې ماښی او کلاګانې يې

بدلې کړلې په کنډوالو باندې

هغه زياته کړه ژړا

او انګولا د يهودا د خلکو

۶ په هغه ځای کې

چې ښښتن ته په کې

عبادت کاوه مونږ

هغه يې کړ داسې ټوټې ټوټې

لکه یوه جونګړه چې
راوغورځوي په
باغ کې

هغه له منځه یووړل اخترونه
او د سبت ورځې

هغه رد کړل د خپل
قهر په زور پاچا او
کاهنان

٧ ښبنتن وویل دا قربانګاه نه
ده زما

او رد یې کړ خپل کور

هغه ورکړه اجازه دښمن ته

چې راوغورځوي یې
دېوالونه

لکه ښکه چې مونږ عبادت
په خوشحالۍ کولو

اوس وهي په کې د

بري چيغې

٨ دا وه اراده د څښتن

چې وغورځوي د
اورشليم دېوال

څښتن جوړ کړ پلان په غور
سره

چې اورشليم بايد
بيخي شي وران

دننني او بيروني دېوالونه د

هغه

پراته دي اوس د
کنډوالو په شان

٩ خاورو ډېرى کې دي پرتې
دروازې

او دي اړمونه يې ټوټې
ټوټې

تېروي ژوند اشراف او پاچا
جلاوطنى کې

ورکول کیږي نه نور
تعلیم د شریعت

پیغمبران د ښښتن له خوا

نه ویني نوره رویا

۱۰ د اورشلیم سپین ږیري

غلي ناست دي په
ځمکه باندې

باد کړې یې دي خاورې
خپلو سرونو باندې

او دي اغوستي هغوی
د وير کالي

د اورشليم پېغلو له غمه

په ځمکه باندې ايښي
خپل سرونه

١١ زما سترګې سترې شوې په
ژړا باندې

دی زما روح په عذاب
کې

ستړی شوی یم له غمه

د خپل قوم د تباهی په
خاطر

د ښار کوڅو کې

بې‌هوشه کېږي
کوچنیان او واړه
ماشومان

۱۲ وایي هغوی خپلو میندو ته

چې مونږه وږي یو او

تږي

پراته دي هغوی په کوڅو کې

د زخمیانو په شان

غواړي شیدې هغوی خپلو
میندو نه

او ورو ورو ورکوي
ساه

۱۳ ای اورشلیمه، ای ګرانه
اورشلیمه

زه تا ته څه ووایم

ای ګرانه صهیونه تا ته څنګه
تسلي درکړمه

نه دی کړېدلی
هېڅوک ستا په
شان

داسې ژور دی ستا زخم لکه
د بحر په شان

او هېڅوک نشته چې
درکړي شفا

۱۴ ستا پیغمبرانو لیدلي باطلې رویاګانې

بل هېڅ ویلی نه شي
غیر له دروغو
څخه

خپلو وعظونو باندې یې
غولولی یې ته

او نه یې ده ښودلې
هغوی خپله ګناه تا
ته

مجبوروي تا دې ته چې
وکړې داسې فکر

چې درته نشته اړتیا د
توبې

۱۵ خلک چې تېرېږي د هغه
ښار څخه

ورته ګوري په سپکه
سترګه باندې

خوځوي خپل سرونه او وهي
ملنډې

د اورشليم په کنډوالو
باندې او وايي
داسې

ايا دا دی هغه ډېر ښکلی ښار
چې خلک وايي

راوړي خوشحالي
ټولې نړی ته؟

۱۶ ټول دښمنان وهي ملنډې په
تا

او کوي له کرکې نه

ډکې خبرې

چیچې خپل غاښونه هغوی

خاندي او وايي داسې

وو مونږه په تمه د داسې
ورځې

په ربښتيا اوس هغه ده
راغلې

ګورئ ښنګه مو کړل
تباه هغوی

١٧ ښبنتن چې کړې اراده وه د
کوم کار دپاره

کړ يې ترسره هغه

لکه چې ښنګه پرېکړه کړې
وه د پخوا نه هغه

کړ يې نابود اورشليم
په بې‌رحمی سره

زمونږ دښمنانو ته يې ورکړ
بری

خوشحال یې کړل
هغوی زمونږ په
ماتې باندې

۱۸ ای اورشلیمه ستا دېوالونه
دې وژاړي

ښبنتن ته په لوړ اواز

لکه چې ژاړي خلک
د غم په وخت کې

بهیږي دې اوښکې شپه او
ورځ لکه د سیند په شان

خپل ځان ستومانه کړه

په غم او په ژړا

باندې

۱۹ څو څو ځلې د شپې پاڅېږه

له خوبه

او د خپل زړه حال

ښبنتن ته ووایه

لاسونه پورته کړه وکړه د زړه

نه سوال هغه ته

چې وکړي رحم هغه

ستا په ماشومانو
باندې

کوم ماشومان چې مري

د لوږې نه هره کوڅه
کې

(۲۰) ای خښتنه، ګوره!

ولې مونږ ته راکوې
داسې سزا؟

ولې ښځې خوري غوښې

د خپلو ګرانو بچو چې
زېږولي دي دوی؟

ولې ستا په سپېڅلي کور کې

وژل کیږي کاهنان او
پیغمبران؟

٢١ مړه پراته دي

په کوڅو کې ځوانان
او زاړه

پېغلې او ځوانان زما

دي وژل شوي د

دښمن په تورو

په هغه ورځ چې ته په قهر

وې

هغوی دې ووژل په

بېرحمی سره

٢٢ تا دښمنان زما راوغوښتل

لکه څنګه چې

راوبلل شي خلک

مېلمستیا ته

چې وکړي حمله له هرې
خوا په مونږ باندې

او څوک تبنتېدلی او پاتی کېدلی
نه شو

په هغه ورځ چې ته وې
په قهر

هغوی مړه کړل ماشومان زما

کوم چې روزلي وو ما او
ګران وو په ما

سزا، توبه او هیله

١ زه هغه څوک یم چې د
ښبنتن د غضب له کبله

لیدلی مې دی رنځ او
مصیبت

٢ هغه بوتلم په رابنکلو باندې
تورو تیارو ته

او کړم یې مجبور چې
ونه وینم رڼا نوره

٣ په رښتیا سره ټوله ورځ

هغه ما وهي بيا بيا

۴ تک شین کړی په وهلو وهلو
سره بدن او پوستکی زما

او دي مات کړي يې
هډوکي زما

۵ یم اخته کړی يې زه

په کړاوونو او سختيو
کې

۶ زه يې مجبور کړی یم چې

واوسېږم په تیاره ځای کې

هغه چا په شان چې
وي مړ شوی دېر
پخوا

٧ داسې په دېوالونو کې یې
راګیر کړم چې نه لرم د
تېښتې لاره

زه یې تړلی یم په درنو
زنځیرونو باندې

٨ څومره دعا او زاری چې کوم

په لوړ اواز د کومک دپاره

خو نه قبلوي ښبنتن

دعا زما

٩ ترلې يې ده لاره زما د تيږو

په دېوالونو باندې

کله چې ګرځم نو

تيندکونه خورم زه

١٠ هغه کوي انتظار لکه د خرس

په شان چې حمله وکړي

راباندې ټوپ وهي
لکه د پټ شوي
زمري په شان

١١ کړم يې ګوښه هغه د لارې نه

کړم يې ټوټې ټوټې او
بيا يې پرېښودمه

١٢ راوويستله هغه خپله لينده

او کړم يې په نښه زه
په خپلو غشو
باندې

۱۳ ويې ويشتمه په زړه باندې

په خپلو غشو باندې

۱۴ راپورې خاندي زما خلک

وهي ملنډې په ما ټوله
ورځ سندرو کې

۱۵ هغه اخته کړمه زه داسې کړاو
باندې

لکه چې شي څوک
مجبوره دې ته چې

وخښبني تريخ شی

١٦ هغه وسولاوه مخ زما په
خاورو باندې

او مات يې کړل زما
غاښونه په جغلو
باندې

١٧ اخيستل شوې ده سوله ما نه

هېره ده خوشحالي زما
نه

۱۸ نور به ژوندی نه پاتې کېږمه
زه

ما د لاسه دی ورکړی
خپل توکل په
ښبنتن باندې

۱۹ چې را په یاد کړمه خپل درد
او سرګرداني

شي زما دپاره د ترخو
زهرو په شان

۲۰ کوم هر وخت فکر د هغو په

هکله

او دی زما روح
پریشان

۲۱ خو چې کله کړم یو شی زه
را په یاد

نو پیدا کیږي زما هیله

۲۲ نه تباه کیږو مونږ د ښبنتن
تلپاتې مینې له کبله

ځکه چې تل به وي د

هغه رحم

٢٣ هر سهار د هغه رحم وي
تازه

وفاداري ده ډېره زياته
د هغه

٢٤ وايم ښبنتن دی زما دپاره هر
څه

نو زه لرم هغه ته هيله

٢٥ ښبنتن ښه کوي د هغو خلکو

سره

چې کوي توکل په هغه
باندې

چې کوي څوک
رجوع هغه ته

۲۶ نو بیا ښه ده زمونږ دپاره

چې وکړو انتظار په
خاموشۍ سره

څښتن ته چې راکړي

نجات مونږ ته

٢٧ بنه خبره دا ده چې زده کړو
مونږ

د ستونزو جغ ورړل په
ځوانی کې

٢٨ کله چې اخته کړای شو په
کوم تکلیف باندې

باید غلي او یوازې
کښېنو

۲۹ باید سر ټیټ کړو او تسلیم
شو

کېدای شي بیاهم پاتې
وي کومه هیله

۳۰ که راکړي مونږ ته څوک
څپېره نو پرې یې ږدئ

او که کوي زمونږ
سپکاوی باید چې
وېې زغمو

۳۱ ښنبتن د تل دپاره

نه پرېږدي مونږ

٣٢ کېدای شي راولي غمونه په

مونږ خو مهربانه هم دی

ځکه چې زیاته او

تلپاتې ده د هغه

مینه

٣٣ په دې نه خوشحالېږي هغه

چې اخته کړي مونږ په

درد او غم باندې

۳۴ کله چې کيږي ترپښنو لاندې
د وطن بنديان

نو وي خبر ترې
ښبتن

۳۵ کله چې د خدای تعالی په
حضور کې

کيږي ترپښنو لاندې
حقونه د چا

نو وي خبر ترې هغه

۳۶ کله چې ځوک مخه نيسي په
محکمه کې د انصاف

نو وي خبر ترې
څښتن

۳۷ پرته د خدای له رضا

هيڅ امر نه شي کېدلی

۳۸ خير او شر کيږي دواړه

د خدای تعالی په
حکم

٣٩ کله چې ورکول کیږي یو
انسان ته سزا د خپلې ګناه

نو ودې نه کړي
شکایت لااقل
ژوندی دی هغه

٤٠ راځئ چې وازمایو خپلې
لارې د ژوند

او بیا ورو ګرځو د
څښتن خواته

٤١ راځئ چې خلاص کړو خپل

زړونه خدای ته

چې په اسمان کې دی
او ورته پورته کړو
خپل لاسونه

۴۲ کړې ده مونږه ګناه او
سرکښي

او تا مونږ ونه بخښلو

۴۳ ته وې په قهر نو په مونږ
پسې شوې

مونږ دې ووژلو او

رحم دې ونه کړ په

مونږ

۴۴ ځان دې پټ کړلو په وریځو

کې

ترڅو وانه وری دعا

زمونږه

۴۵ مونږ نه ده جوړه کړې د

چټلیو ډېرى

د نړی د ټولو خلکو په

منځ کې

۴۶ تول دښمنان وهي ملنډې په
مونږه

او کوي خبرې له
کرکې نه مونږ سره

۴۷ مخ شوي یو مونږ د مصیبت
او نابودی سره

ویرې او خطر کې
مونږ خپل ژوند
تېروو

۴۸ د خپل ګران قوم د تباهی په خاطر

د اوښکو سیندونه دي
جاري زما د
سترګو څخه

۴۹ اوښکې تویيږي زما

او نه ودريږي هغه

۵۰ ترڅو وګوري ښتن د
اسمان لاندې

او ووینې هغه حال
زمونږه

۵۱ کله چې ووینم څه کړي دي
دښمنانو د اورشلیم په ښځو

نو خفه کیږي زما زړه

۵۲ بېسببه یم ښکار کړی
دښمنانو

لکه مرغی چې نیسي
په دام کې

۵۳ زه يې وغورځولم ژوندی د
اوبو ذخيرې ته

او وغورځولې تيږې
يې زما په سر
باندې

۵۴ راواوښتلې اوبه زما په سر
باندې

او فکر مې وکړ چې
مړ به شم ډېر زر

۵۵ ای څښتنه، ما چيغې ووهلې

کومک دپاره د اوبو د
ذخیرې له تله

۵۶ کله چې سوال مې وکړ تا ته
تا غوږ ونیوه زما فریاد ته

نو واورېده تا سوال
زما

۵۷ نو راغلې ته نژدې او رادې
کړ ځواب

ما ته دې وویل چې
مه وېرېږه

۵۸ تا وکړه دفاع زما د حقه ای
ښبتتنه

او ودې ژغورلم له
مرګه ښخه

۵۹ کوم بد چې شوي ما سره
هغه معلوم دي تا ته

ودې کړه پرېکړه زما
په حق کې

۶۰ ته يې خبر ښڅګه بدل اخلي
دښمنان زما نه

ښڅګه جوړوي
دسيسې زما په
وړاندې

۶۱ تا اوربېدلي چې ښڅګه کوي
سپکاوی هغوی زما ای
ښبنتنه

او يې خبر د دوی د
ټولو دسيسو نه

۶۲ کوي ټوله ورځ خبرې
دښمنان زما په هکله

او جوړوي زما په ضد
پلانونه

۶۳ وګوره هغوی چې له سهاره
تر ماښامه پورې

وهي ملنډې په سندرو
کې په ما باندې

۶۴ په اندازې د خپلو عملونو

ورکړه سزا هغوی ته
ای څښتنه

۶۵ په هغوی باندې ووایه لعنت

او اخته کړه هغوی په
کړاوونو باندې

۶۶ هغوی پسې شه د خپل قهر
په وخت کې

او د ځمکې د مخ نه کړه
نابود هغوی

د اورشلیم دردونه او کړاوونه

١ ښڅه زمونږ سرو زرو
ورکړې ده خپله ځلا له لاسه

ښڅه مو سوچه سرو
زرو ورکړی خپل
ارزښت له لاسه

د خدای د کور سپېڅلې او
قیمتي تیږې دې پرتې

د هرې کوڅې په
چوک کې خورې
ورې

٢ قیمتي وو د صهیون خلک
زمونږ دپاره

لکه سوچه سرو زرو
په شان

خو ګڼل کیږي هغوی اوس
لکه د خټینو لوښو په شان

چې جوړوي یې کلال

٣ سورلنډیانې هم ورکوي
شیدې

خپلو بچیانو ته

خو زما خلک دي د
دښتې شترمرغانو
په شان

چې کوي ظلم خپلو
بچیانو باندې

۴ د تي رودونکو بچیانو ژبې له
تندې څخه

نښلي په تالو باندې

ماشومان کوي سوال د
خوړو دپاره

خو څوک يې نه
ورکوي

٥ کومو خلکو چې يو وخت به
يې خوړل بنه خوراکونه

اوس په کوڅو کې
مري له لوږې
څخه

چا چې تېرولو په عيش او

عشرت کې خپل ژوند

اوس په خزلو کې
خواړه لټوي

۶ زما د قوم سزا ده زیاته

د سدوم له خلکو
څخه

شو وران هغه یوې شېبې کې

دا د انسان په وس کې
نه ؤ

٧ زمونږ مشران وو د واورې
ښخه زيات پاک او سوچه

د شيدو ښخه هم
زيات سپين وو
هغوی

بدنونه يې وو سره او سپين
لکه مرجانو په شان

او خبرې يې ځلېدلې
لاجوردو په شان

٨ خو مخونه يې اوس تور دي

د سکارو په شان

او نه پېژندل کېږي په
کوڅو کې

دي نښتي د دوی پوستکي په
هډوکو پورې

هغه دي وچ شوي
لرګیو په شان

٩ څوک چې مړه شوي وو په
جنګ کې

بهتر له هغو وو چې
مړه شولو ورو ورو
د لوړې څخه

ځکه چې د پټیو څخه یې

نه لرل خواړه چې
پرې ژوندي پاتې
شي

١٠ په هغه وخت کې

چې مې ګران قوم مړ
کېده له لوږې

زړهسوانده میندو

پخول خپل اولادونه د
خوراک دپاره

(۱۱) ښبتن نازل کړلو

پوره قهر او غضب

او ویې لګولو په صهیون
داسې اور

چې ویې سوځول
بنیادونه ورته

١٢ نه پاچاهانو د نړۍ

او نه د کوم قوم خلکو
دا باور کولو

چې دښمنان به يې ورننوځي

د اورشليم په دروازو
باندې

١٣ خو دا کار وشو ځکه چې
وکړه ګناه پيغمبرانو

او کاهنان وو مجرم

چې توبه يې کړله وینه
اورشلیم کې

د بې ګناه خلکو

۱۴ ګرځېدل به پیغمبران او
کاهنان

سرګردانه په کوڅو کې
لکه ړندو په شان

داسې په وینو وو ککړ

چې چا به د هغوی

کاليو ته لاس نه
وروړ

۱۵ خلکو وهلې به چيغې لېږې
شئ ای ناپاکه سړيو

مونږ ته مه راوړئ
خپل لاس

نو ګرځېدل به فراري او
سرګردانه

او تلل به د يو قوم نه
بل قوم ته

خلکو ویل به ورته
نور نه شئ پاتې
کېدلی دلته

۱۶ ښبنتن په خپله کړل هغوی
خواره واره

نور يې پروا نه لري

د کاهنانو نور عزت نه کېده

او هم د سپينږيرو
درناوی نه کېده

١٧ مونږ انتظار کولو

خو رانغلل هېڅوک
کومک دپاره

مونږ وو منتظر داسې قوم ته
کومک دپاره

چې ويې نه کړلو هېڅ
مونږ سره

١٨ په هر قدم کې مونږ دښمن
خارلو

او په کوڅو کې
ګرځېدلی نه شولو

زمونږ د ژوند ورځې رسېدلې
وې پای ته

او رانژدې شوی ؤ
مرګ زمونږه

١٩ د عقاب نه تېز وو دښمنان
زمونږه

چې تښتېدلو غرو ته
نو تعقیبولو یې

مونږه

که مونږ به پټ شولو په دښته
کې

نو هلته به ناست وو
په کمين کې مونږ
ته

(۲۰) هغوی د ښبتن خوښ کړی
پاچا ونيولو په دام کې

هغه څوک چې ؤ
زمونږ د ژوند هيله

هغه چا باندې چې مونږ باور
پرې درلود

چې ساتې به مونږ له
پردي قوم څخه

٢١ ای د ادوم او عوص خلکو

څومره چې کولای
شئ هومره خندا او
خوشحالي وکړئ

خو وخښئ باید تاسو هم د
هغه جام څخه

چې دی ډک د ښبنتن
د قهر ښخه

تاسو به نشه شئ لوښ
به کړئ خپل ځان
او وبه شرمیږئ

۲۲ ای صهیونه ودې لیدله سزا د
خپلې ګناه

جلاوطنۍ کې به ښبنتن تا
نه ساتي نور

خو ای ادومه ښبنتن به درکړي

سزا

کړي به ښکاره د ګناه ډک

عملونه ستا

د رحم دپاره دعا

١ ای ښښتنه څه چې شوي دي

زمونږ سره مه هېروه هغه

وګوره څومره

سپکاوی کړی

دښمن زمونږه

٢ زمونږ د نیکونو ځمکه

ورکړل شوې ده پردو ته

اوسيږي پردي خلک
زمونږ کورونو کې

٣ يتيمان او بې‌پلاره شوي يو
مونږ

او کونډې شوې دي
زمونږه ميندې

۴ په بيه اخلو مونږ د ښنبلو
اوبه

په ګرانه بیه باید واخلو
سوځولو لرګي

٥ زمونږ په سر دی پېټی او
ځغلول شوي یو

ستړي شوي یو نه
پرېږدي مو ارام ته

٦ لاړو مصر او آشور ته ګدایۍ
دپاره

چې ډوډی راکړي او
ژوندي پاتې شو

٧ وکړه ګناه زمونږ نیکونو او له منځه تللي هغوی

اوس کړېږو د هغوی
ګناهونو په خاطر

٨ غلامان کوي حکومت په
مونږ باندې

او هیڅوک نشته چې
مونږ خلاص کړي
د هغوی له لاسه

٩ مونږ اچولی په خطر کې خپل

ژوند د ډوډۍ په خاطر

ځکه چې ګرځي په
باندو کې وسله‌وال

١٠ له لوږې سوځو مونږ په تبه
باندې

او سور دی زمونږ
پوستکی د تنور په
شان

١١ زمونږ ښځو سره شوې ده
اورشلیم کې په زوره زنا

او زمونږ پېغلو سره هم
شوې ده يهودا
ښارونو کې په
زوره زنا

۱۲ د لاسونو نه ځړول شوي دي
زمونږ مشران

او نه کيږي درناوی
زمونږ د سپين ږيرو
مړو ته

۱۳ مجبوروي زمونږ ځوانان چې
وکړي کار مېچنې سره

او زنګيږي زمونږ

هلکان د لرګو درنو

بارونو لاندې

۱۴ نه کښېني زمونږ سپينږيري

نور د ښار په دروازه

کې

او ځوانان نه غږوي

موسيقي نوره

۱۵ خوشحالي تللې زمونږ د

زړونو څخه

زمونږ ګډا بدله شوې
ده په غم باندې

۱۶ رالوېدلی تاج د جلال او
افتخار زمونږ سرونو نه

افسوس زمونږ په حال
چې مونږ کړې ده
ګناه

۱۷ نښته دی زور زمونږ په
زړونو کې

او تیاره راغلې زمونږ

په سترګو کې د ژړا
په خاطر

١٨ ځکه چې پروت دی غر د
صهیون وران او ویجاړ

او ګرځي راګرځي
سورلنډیان په کې

١٩ خو ای څښتنه، ته ابدي پاچا
یې

او کوي پاچاهي ټولو
نسلونو باندې

٢٠ ولې دې هېر کړو مونږه تل
دپاره؟

ولې دې پرېښودو
مونږ دومره ډېرو
ورځو دپاره؟

٢١ راوګرځوه مونږ خپل ځان ته
اى ښتننه

ترڅو درشو بېرته

راوګرځوه مونږ بېرته
پخواني حال ته

۲۲ ایا پرېښني یو تا مونږ په پوره توګه؟

او ایا په قهر یې بېحده
ته په مونږ باندې؟